

ἀπῆλιξ, *ion. c.* ἀφῆλιξ.
 ἀπ-ηλιώτης, *ou* (ὅ) vent d'est [ἀπό, ἥλιος].
 ἀπ-ήμαντος, *ος, on* : 1 sain et sauf || 2 inoffensif [ἀ, πημιζω, faire souffrir].
 ἀπ-ημβλωσα, *v.* ἀπαμβλίσκω.
 ἀπ-ημθροτεν, 3 *sg. ao.* 2 *érg.* d'ἀφαμαρτάνω.
 ἀπ-ημείφθη, 3 *sg. ao.* d'ἀπαμείβομαι.
 ἀπ-ημυσα, *v.* ἀπεμύω.
 ἀπ-ημπλακον, *ao.* 2 d'ἀπαμπλίσκω.
 ἀπ-ημπόλων, *v.* ἀπεμπολιώω.
 ἀ-πήμων, *ων, on, gén.* *ονος* : I *pass.* non endommagé, sain et sauf; ἀδικοτος καὶ ἀ. II. sans connaître les larmes et la douleur; ἀ. οἰζός. Escm. exempt de malheurs; *p. suite*, prospère || II *act.* 1 inoffensif || 2 favorable, propice [ἀ, πῆμα].
 ἀπ-ήν, *v.* ἀπειμι 1.
 ἀπ-ήνεγον, ἀπ-ήνεχθην, *ao.* 2 *act. et ao. pass.* d'ἀποφέρω.
 ἀπ-ήνη, *ης* (ῆ) chariot, voiture à quatre roues attelée de mules. *qqf.* de bœufs; *postér.* char; *v. it* ἀ. EUR. char nautique, bateau.
 ἀπ-ήνης, *ής, ἑς*, dur, cruel.
 ἀπ-ήντων, *v.* ἀπαντάω.
 ἀπ-ήραξα, *ao.* d'ἀπαράσσω.
 ἀπ-ήρσα, ἀπ-ήρσσκον, *ao. et impf.* d'ἀπαρέσκω.
 ἀπ-ήρκα, ἀπ-ήρκειν, *v.* ἀπαίρω.
 ἀπ-ήρκεσα, *ao.* d'ἀπαρκέω.
 ἀπ-ήρνηθην, ἀπ-ήρνημαι, *ao. et pf.* d'ἀπαρνέομαι.
 ἀ-π-ηρος, *ος, on*, non estropié, valide [ἀ, πηρός].
 ἀπ-ηρτημένως, *adv.* 1 conséquemment à, *dat.* || 2 séparément [ἀπαρτάω].
 ἀπ-ήρτησα, *ao.* d'ἀπαρτάω.
 ἀπ-ηρτίσθην, ἀπ-ηρτίσμαι, *v.* ἀπαρτίζω.
 ἀπ-ήρυξα, *ao.* d'ἀπερύκω.
 ἀπ-ήρυσσα, *ao.* d'ἀπαρύω.
 ἀπ-ησθημένος, *v.* ἀπεσθέομαι.
 ἀπ-ήσω, *f. ion.* d'ἀφίημι.
 ἀπ-ήτησα, ἀπ-ήτουν, *v.* ἀπαίτέω.
 ἀπ-ηύδηκα, ἀπ-ηύδησα, *v.* ἀπαυδάω.
 ἀπ-ηύρων, *v.* ἀπαυρίζω.
 ἀπ-ήτης, *ής, ἑς*, discordant [ἀπό, ἤχος].
 ἀπ-ήχησις, *εως* (ῆ) retentissement, écho [ἀπ-ηχέω].
 ἀπ-ήχθημαι, *pf.* d'ἀπεχθίνομαι.
 ἀπ-ήχθηρα, *ao.* d'ἀπεχθίζω.
 ἀπ-ηχθόμην, *ao.* 2 d'ἀπεχθάνομαι.
 ἀπ-ήωρος, *ος, on*, qui se lève ou apparaît à distance [ἀπό, αἶρω].
 ἀπ-ιάλλω, *mot lac.* renvoyer.
 ἀπ-ίασι, 3 *pl. prés. ind. ion.* d'ἀπειμι 2.
 ἀπ-ιμένος, *part. pf. ion.* d'ἀφικνέομαι.
 ἀπ-ίει, 3 *sg. prés. ind. et impf. ion.* d'ἀφίημι.
 ἀπ-ιέμεν, 2 *pl. prés. ind. ion.* d'ἀφίημι.
 ἀπ-ιέναι, *v.* ἀπειμι 2.
 ἀπ-ιέσαν, 3 *pl. impf. ion.* d'ἀφίημι.
 ἀπ-ίημι, *ion. c.* ἀφίημι.
 ἀπ-ιθάνος, *ος, on* : 1 non persuasif || 2 incroyable, invraisemblable [ἀ, πιθάνος].
 ἀπ-ιθανότης, *ητος* (ῆ) invraisemblance [ἀπιθάνος].
 ἀπ-ιθάνως, *adv.* sans vraisemblance [ἀπιθάνος].
 ἀπ-ιθέω-ω : 1 ne pas ajouter foi : οὐδ' ἀπιθήσει,

ou. et il ne fut pas incrédule || 2 ne pas obéir : τινι, à qqn [ἀπιθήσει].
 ἀπ-ιθι, *impér.* d'ἀπειμι 2.
 ἀπ-ικατο (3 *pl. pl. q. pf. ion.*), ἀπ-ικέατο (3 *pl. ao.* 2 *ion.*), ἀπ-ικευ (2 *sg. ao.* 2 *ion.*), d'ἀφικνέομαι.
 ἀπ-ικνέομαι (*prés. ion.*), ἀπ-ικόμην (*ao.* 2 *ion.*), d'ἀφικνέομαι.
 ἀπ-ικται, 3 *sg. pf. ion.* d'ἀφικνέομαι.
 ἀπ-ινύσσω (*seul. prés.*) n'avoir pas sa raison [ἀ, πινυτός, sensé].
 ἀπ-ιξίς, *ion. c.* ξοίξίς.
 ἀπ-ιξομαι, *f. ion.* d'ἀφικνέομαι.
 1 ἀπ-ιος, *ου* (ῆ) 1 poirier || 2 poire.
 2 ἀπ-ιος, *α, on*, lointain, étranger [ἀπό, loin de].
 Ἀπ-ιος, *α, on*, d'Apis, *c. à d.* du Péloponnèse; ἡ Ἀπία (*s. e. γῆ*) le Péloponnèse [Ἀπεις].
 ἀπ-ιπόω-ω, exprimer, faire sortir en pressant.
 Ἀπ-ιος, *ιδος ου ιος, acc. iv.* Apis : I (ὁ) 1 *ros* d'Argos || 2 bœuf sacré chez les Egyptiens || II (ῆ) *ville* d'Egypte.
 ἀπ-ισούω-ω, égalier.
 ἀπ-ιστέω-ω (*f. ἴσω, ao.* ἠπίστησα, *pf.* ἠπίστηκα) I ne pas croire, d'où : 1 ne pas ajouter foi à : τινι, à qqn *ou* à qqe chose; *avec l'acc.* τὸ μὲν οὐ ποτ' ἀπίστεον, *ou.* je n'ai jamais mis cela en doute; *τινι* ἀ. *τι.* ne pas croire qqn au sujet de qqe ch. || 2 être défiant, incrédule : τινι, à l'égard de qqn || II désobéir à, *dat.*
 ἀπ-ιστημι, *ion. c.* ἀφίστημι.
 ἀπ-ιστητικός, *ῆ, ὄν*, incrédule.
 ἀπ-ιστία, *ας* (ῆ) 1 incrédulité, défiance; *p. suite*, invraisemblance || 2 manque de foi, perfidie [ἄπιστος].
 ἀ-πιστος, *ος, on* : I *act.* 1 qui n'a pas foi, défiant, incrédule; τὸ ἀπιστον, défiance, incrédulité || 2 désobéissant à, *gén.* || II *pass.* 1 indigne de foi, infidèle, perfide || 2 incroyable, invraisemblable; ἀπίστους ἡδονάς, EUR. bonne nouvelle incroyable, inespérée [ἀ, πιστός].
 ἀπ-ιστοσύνα, *ας* (ῆ) *dor. c.* ἀπιστία.
 ἀπ-ίστως, *adv.* 1 avec défiance *ou* incrédulité || 2 incroyablement.
 ἀπ-ισχυρίζομαι, s'opposer fortement à, tenir ferme, ne pas céder.
 ἀπ-ισχω, *c.* ἀπέχω.
 ἀπ-ιτε, 2 *pl. ind. ou impér. prés.* d'ἀπειμι 2.
 ἀπ-ιτέον, *adj. verb.* d'ἀπειμι 2.
 ἀπ-ιτητέα, *c.* ἀπιτέον.
 ἀπ-ίων, *ούσα, ὄν, part. prés.* d'ἀπειμι 2.
 ἀπίων, *γέν. pl.* d'ἀπίων.
 ἀπ-ιλάκημα, *poét. c.* ἀμπλάκημα.
 ἀπ-ιλακόν, *part. ao.* 2 *poét.* d'ἀμπλακίσκω.
 ἀ-πλανής, *ής, ἑς*, fixe, stable; τὰ ἀπλανῆ, les étoiles fixes [ἀ, πλανῶ].
 ἀ-πλάνητος, *ος, on, c.* ἀπλανής.
 ἀ-πλαστός, *ος, on*, non façonné, naturel [ἀ, πλάσσω].
 ἀ-πλατής, *ής, ἑς*, sans largeur [ἀ, πλάτος].
 ἀ-πλατος, *ος, on*, inabordable, d'où terrible; ἀ. κοίτα, EUR. la couche terrible, le tombeau [ἀ, πλάω].
 ἀ-πλετος, *ος, on*, infini, immense [ἀ, πίμπλημι].